

MONITOR

International Edition

Miesięcznik
Monthly

Rok 4 Nr 42
Londyn 31 stycznia 2004
UK: £1.00
US: \$1.50
EU: €1.50

www.elamco.strayduck.com

Britain was tricked into going to war, p. 11

Soros: „The US is now in the hands of a group of extremists”, p. 2

Carnegie: “US exaggerated Iraqi WMD threat”, p. 3

Wolni strzelcy (bez żołnierza), str. 12

KARIERA LORDA BLACKA, str. 7

Soros: „The US is now in the hands of a group of extremists”

Here is a selection of thoughts from The Bubble of American Supremacy, by a financier and politician George Soros of Jewish descent, published by Weidenfeld & Nicolson at £12.99.

The invasion of Iraq, writes George Soros, was the first practical application of the pernicious Bush doctrine of pre-emptive military action, and it elicited an allergic reaction worldwide - not because anyone had a good word to say about Saddam Hussein, but because we insisted on invading Iraq unilaterally without any clear evidence that he had anything to do with September 11 or that he possessed weapons of mass destruction.

The gap in perceptions between America and the rest of the world has never been wider. Abroad, America is seen as abusing the dominant position it occupies; opinion at home has been led to believe that Saddam posed a clear and present danger to national security. Only in the aftermath of the Iraqi invasion are people becoming aware they have been misled.

Even today, many people believe that September 11 justifies behaviour that would be unacceptable in normal times. The ideologues of American supremacy and President Bush personally never cease to remind us that September 11 changed the world. It is only as the untoward consequences of the invasion of Iraq become apparent that people are beginning to realise something has gone woefully wrong.

We have fallen into a trap. And we have been deceived. When he stood for election in 2000, President Bush promised a humble foreign policy. The Bush administration has deliberately exploited September 11 to pursue policies that the American public would not have otherwise tolerated.

The US can lose its dominance only as a result of its own mistakes. At present, the country is in the process of committing such mistakes because it is in the hands

of a group of extremists whose strong sense of mission is matched only by their false sense of certitude.

This distorted view postulates that because we are stronger than others, we must know better and we must have right on our side. That is where religious fundamentalism comes together with market fundamentalism to form the ideology of American supremacy.

Whatever the justification for removing Saddam, there can be no doubt that we invaded Iraq on false pretences. Wittingly or unwittingly, President Bush deceived the American public and Congress and rode roughshod over our allies' opinions.

The gap between the administration's expectations and the actual state of affairs

“Iraq is worse than Vietnam because of our dependence on Middle East oil”. ■

could not be wider. We have put at risk not only our soldiers' lives but also the combat readiness of our armed forces. We are overstretched and our ability to project our power has been compromised. If we ever needed proof that the neo-cons' dream of American supremacy is misconceived, Iraq has provided it.

It is hard to imagine how the plans of the defence department could have gone more awry. We find ourselves in a quagmire that is in some ways reminiscent of Vietnam. Having invaded Iraq, we cannot extricate ourselves. Domestic pressure to withdraw is likely to build, as in the Vietnam war, but withdrawing would inflict irreparable damage on our standing in the world. In this respect, Iraq is worse than Vietnam because of our dependence on Middle East oil.

Nobody forced us into it; on the contrary, everyone warned us against it. Admittedly, Saddam was a heinous tyrant and it was a good thing to get rid of him. But at what cost? The occupying powers

serve as a focal point for attracting terrorists and radicalising Islam. Our soldiers have to do police work in full combat gear.

And the cost of occupation is estimated at a staggering \$160bn for the fiscal years 2003-2004 - \$73bn for 2003 and \$87bn in a supplemental request for 2004 submitted at the last minute in September 2003. Of the \$87bn, only \$20bn is for reconstruction, but the total cost of reconstruction is estimated at \$60bn. For comparison, our foreign aid budget for 2002 was \$10bn.

There is no easy way out. The Bush administration is eager to get the United Nations more involved but is unwilling to make the necessary concessions. We have no alternative to sticking it out and paying the price for our mistake. Eventually a different president with a different attitude to international cooperation may be more successful in extricating us.

The US is not the only country at the centre of the global capitalist system, but it is the most powerful and it is the main driving force behind globalisation. The European Union may equal the US in population and gross national product, but it is far less united and far less comfortable with globalisation. In military terms, the EU does not even qualify as a power, because members make their own decisions.

If Bush is rejected in 2004, his policies can be written off as an aberration and America resume its rightful place in the world. But if he is re-elected, the electorate will have endorsed his policies and we will have to live with the consequences.

It isn't enough to defeat Bush at the polls. The US must examine its global role and adopt a more constructive vision. We cannot merely pursue narrow, national self-interest. Our dominant position imposes a unique responsibility. (g, m) ■

Carnegie: "US exaggerated Iraqi WMD threat"

A leading Washington think-tank criticised the Bush administration for "systematically misrepresenting" the danger posed by Iraq's weapons of mass destruction and demanded that the United Nations be enlisted to help with the search.

The report, by Carnegie Endowment for International Peace published on January 8, 2004, is another blow for the White House, which is yet to find evidence of an Iraqi WMD programme.

Washington has already withdrawn from Iraq a 400-member military team specialising in the disposal of WMD and David Kay, the former UN weapons inspector who headed the Iraq Survey Group, has stepped down. *The Washington*

Post suggested earlier that Iraq destroyed its biological weapons shortly after the first Gulf War in 1991 and that subsequent "programmes" only existed on paper.

The Carnegie Endowment report said Iraq posed little threat compared with Pakistan, North Korea

„Jest mało prawdopodobne, aby wywiad amerykański nie zauważył ruchu broni masowego rażenia, jaka - wg niektórych - miałyby być przed wojną wywieziona za granicę [głównie do Syrii]”. ■

and the "poorly guarded stockpiles in Russia and other former Soviet States". The report criticised the language used by senior Bush aides before the war as well as the na-

tional intelligence estimate of October 2002, which contributed to the US decision to go to war. It also described as "questionable" and "unexamined" the theory that Iraq would make WMD available to terrorists.

The report, based on interviews with inspectors, specialists and US officials, took six months to compile. It concluded that there was "no evidence of any Iraqi nuclear programme". Before the war, Dick Cheney, the Vice-President, said Iraq had "reconstituted" its nuclear weapons.

Carnegie Endowment says it is unlikely that US surveillance would have failed to pick up the movement of WMD if, as some claim, the weapons were moved out of Iraq before the war. (g,m) ■

O'Neill: "Bush wanted to attack Iraq before 9/11"

A deeply unflattering portrait of Mr Bush and his White House emerges from a book *The Price of Loyalty* written by Paul O'Neill, former Treasury Secretary in the current US administration. He says president Bush was "like a blind man in a room full of deaf people".

According to O'Neill's account, based on the 19 thousand of documents some of which were reproduced, the President would sit through their weekly one-to-one meetings in virtual silence. He rarely asked questions or commented. "I wondered from the first if the President didn't know the questions to ask," he said.

Instead of allowing facts to shape policies, Mr O'Neill said that the White House was run on deeply ideological and political lines. Conclusions were pre-ordained, with the supporting evidence to follow, he said.

Mr O'Neill said that the President targeted Saddam Hussein from the opening days of his Administration. The discussions were "all about finding a way to do it". He said: "There were allegations and assertions by people. But I've been around a hell of a long time and know the difference between evidence and assertions. To me there is a difference between real evidence and everything else. And I never saw anything in the intelligence that I would characterise as real evidence."

While in office, Mr O'Neill's unguarded candour infuriated Wall Street, angered Congress and confused the public not accustomed to politicians telling the truth. He once suggested that aid sent to Brazil was likely to be funnelled into a Swiss bank account. Friends credited him with bringing a breath of fresh air to government. (t, m) ■

Udaremniiono wielki atak na USA

W sobotę 31 bm. w USA ponownie ogłoszono alarm i zawrócono, bądź odwołano, szereg lotów międzynarodowych przez Atlantyk.

Powód ten sam co i w czasie Świąt Bożego Narodzenia, kiedy to – jak podano – ugrupowania terrorystyczne planowały dokonanie wielkiego ataku w Stanach Zjednoczonych - poważniejszego od tego, jaki miał miejsce 11 września 2001 roku w Nowym Jorku i Waszyngtonie - ujawnił Tom Ridge, szef amerykańskiego Ministerstwa

Bezpieczeństwa Publicznego dodając, że planom takim zapobiegły służby bezpieczeństwa.

Ridge nie ujawnił szczegółów, sugerując jednak iż plany te obejmowały ataki lotnicze na określone cele w miastach amerykańskich. O groźbie zostały poinformowane rządy Wielkiej Brytanii, Francji i Meksyku, skąd prawdopodobnie mieli wyruszać do USA terroryści.

Obok kilka przykładów reakcji polskich internautów na poprzedni alarm: ■

Udaremniłem planowany wielki atak terrorystów w Polsce!

W święta terroryści mieli uderzyć z ziemi morza i powietrza na kilka miast w Polsce w tym Warszawę, Kraków, Gdańsk, Poznań i Kłewki. Dzięki przekupionym informatorom oraz sprawności moich kolegów mogliśmy na czas zapobiec tym zamachom. Niestety nie mogę ujawnić szczegółów ze względu na dobro śledztwa.

(~słynny weterynarz, 2004-01-08 12:29:28) ■

USA cierpi na syndrom "oblężonej twierdzy"!!!

Tyle oświadczeń na temat możliwych ataków na USA, może dać w końcu efekt dokładnie odwrotny do zamierzonego przez cały świat przyjmowany tak samo niepoważnie, jak wywołujące uśmiech pobłażania przysłowiove już "chińskie ostrzeżenia".

Nie może trwać wiecznie, straszenie społeczeństwa nie tylko własnego, ale i całej reszty świata, bo to w końcu przestaje działać!

Nikt ponadto nie lubi odwiedzać "oblężonej twierdzy" i znosić związanych z tym wszystkich niedogodności. Jeśli tak dalej pójdzie, to do USA przestaną jeździć nie ci którzy mimo "tradycyjnej przyjaźni" muszą posiadać słono opłacane wizy, ale nawet i ci, którzy ich w ogóle nie potrzebują... Po prostu - bez USA, też można żyć!!!

(~wodnik, 2004-01-08 08:44:22) ■

Ludność ZSRR też straszono wrogiem który czyha za rogiem

Udawało się tak zastraszać 70 lat Myślę, że to jest technika sprawowania władzy - stwarzanie sztucznych zagrożeń

(~rafi, 2004-01-08 09:07:13) ■

USA cierpi na syndrom "oblężonej twierdzy"!!!

Zgadzam się. Ciągłe podjudzanie atmosfery strachu, ma na celu utrzymanie fobii narodu amerykańskiego oraz posłuszeństwa innych nacji. Nie mówię, że wszystkie ostrzeżenia są bez pokrycia, ale na pewno przez dłuższy czas, gdy wojsko amerykańskie płaciło ofiary a sukces był coraz mniejszy w Iraku, ciągły lęk miał ważną misję do spełnienia.

Dziś też, bo przecież znowu zginął żołnierz. Poza tym zbliżają się wybory i Bush już wstrzykuje wazelinę bądź kwas zależnie od potrzeby, gdzie się da. Przykład: liberalizacja przepisów imigracyjnych.

Przede wszystkim, jeśli wyczytać się, nie jest to wcale liberalizacja ale sprytny manewr. Bo w końcu wszystko ujdzie ale twardogłowy Teksaszczyk i liberalizacja przepisów imigracyjnych - nie, to wizja mniej prawdopodobna niż przepowiednie 'prorocze' o wielkim rozwoju NRD w 21 wieku... To system świetnej propagandy i manipulacji opinią publiczną, w którym niestety biorą udział też powszechnie media.

Oficjalnie przyznaje się, że zdjęcia z Iraku są 'filtrowane'.

Inne rzeczy też są filtrowane. Husejn złapany, a Irakijczy cy jakoś wciąż się bronią i walą gdzie popadnie. Brońmy się przed fundamentalizmem, ale nie tylko islamskim - przed fundamentalizmem parachrześcijańskim, polegającym na ciągłym powoływaniu się na Biblię i Boga, a z drugiej strony, postępowaniem według starej dobrej recepty, która skompromitowała się w USA w latach 60 i 70 gdy wyszły na jaw przerażające machinacje organizacji rządowych i służb specjalnych USA.

Kto powołuje się na Boga, a postępuje klarownie wbrew jego nakazom, jest wyjątkowo niebezpiecznym elementem społecznym. 'Wilk w owczej skórze'

(~ObserVator, 2004-01-08 10:15:08) ■

Mocarstwo Europa

„S tany Zjednoczone rządzone przez G. W. Busha porzucają przywództwo Zachodu na rzecz innej formy hegemonii” – pisze 12 bm. Roman Kuźniar, kierownik Zakładu Studiów Strategicznych UW i dyrektor Akademii Dyplomatycznej na łamach warszawskiego dziennika Rzeczpospolita. Oto wybrane fragmenty:

„Trwa w tej chwili na ten temat w USA ożywiona dyskusja, która jest w Polsce programowo ignorowana. Obecnej administracji powszechnie przypisuje się egoizm, brak szacunku dla prawa i instytucji międzynarodowych, uciekanie się do siły w forsowaniu swoich partykularnych interesów itp.”.

„Z europejskiego punktu widzenia ogromne znaczenie ma również zanik w Ameryce sympatii dla integracji europejskiej. (...) Stąd próby dzielenia Europy na nową i starą. Europa nie może już liczyć na USA jako przywódcę Zachodu. Musi sama zatroszczyć się o swoją europejską część zachodniej cywilizacji”. (...)

„Są poważne powody, aby UE była mocarstwem, czyli poważnym podmiotem na scenie międzynarodowej. (...) Europa musi wzmocnić swoją siłę wojskową.

Nie chodzi o współzawodnictwo z Ameryką, której potęga militarna jest niewspółmiernie duża w stosunku do jej rzeczywistych potrzeb obronnych i już staje się źródłem jej problemów. (...)

Na koniec trzeba postawić pytanie, jak się ma do tego Polska (...) Od Unii domagamy się kasy, głosów, miejsc (Unia ma dawać). Więzy strategiczne i lojalność polityczną rezerwujemy natomiast dla Waszyngtonu.

Każda myśl lub wzmianka o mocarstwowej Europie wywołuje natychmiast nerwowe reakcje. Rzeczywiście, Europa jest chyba dla naszej klasy politycznej za trudna. (...)

Świadczyłyby to jednak o tym, że nadal oglądamy świat realnej polityki oczami dziecka. (...) Do nas należy wybór (...) między stawką na "bezpieczną Europę w lepszym świecie" (J. Solana) a "zdeformowaną wizją świata" (Z. Brzeziński), do której wstępem jest, zdaniem wielu, wojna z Irakiem.

[Redakcja Rzeczpospolitej, jak zauważył czytelnik Monitora w Australii (dziękujemy!), musiała się nieco przestraszyć krytyki USA, bo artykuł opatruje zastrzeżeniem „W tekście autor wyraża własne poglądy”. A contrario wynika z tego, że inni autorzy w Rzeczpospolitej wyrażają nieswoje poglądy.] (af,r,m) ■

„Nie róbcie z nas idiotów”

Z powszechnym sceptycyzmem spotkał się ogłoszony 28 bm. w Londynie raport lorda Huttona. Miał wyjaśnić wiele okoliczności, a pozostał sam wątpliwości.

Wbrew temu co powszechnie oczekiwano, lord Hutton zastrzegł się, że nie zajął się sprawą broni masowego rażenia jako powodu przyłączenia się Wielkiej Brytanii do ataku na Irak. „Moja rola” – stwierdził – „ograniczała się do ustalenia okoliczności śmierci Davida Kelly’ego oraz postępowania rządu brytyjskiego i BBC”.

Zatrudniony przez Ministerstwo Obrony ekspert od broni biologicznej David Kelly pewnego lipcowego dnia wyszedł na przechadzkę. Nazajutrz znaleziono go z podciętą tętnicą nadgarstka. „Popenił samobójstwo” – stwierdził lord Hutton.

Fakty jednak są takie, że przed wyjściem David Kelly wysłał do znajomego email zawiadamiający, że szykuje się wkrótce do nowej misji w Iraku. Nie zostawił żadnego listu pożegnalnego. Lekarz patolog (zob. str. 10) wyraził zdziwienie, że nic nie wiadomo, co stało się z krwią zmarłego. Dorosły człowiek ma około 5 litrów krwi, a utrata połowy z niej powoduje śmierć. Każdy kto widział 2-3 litry krwi, jakie wytrysnęły z przeciętej tętnicy wie, że wszystko wokół jest zachlapane na czerwono. Tymczasem sanitariusze, którzy znaleźli ciało dr Kelly’ego z początku w ogóle nie zauważyli, że miał przecięty nadgarstek. „Coś tu nie jest w porządku” – stwierdza ten lekarz – specjalista. Wobec braku wyraźnych śladów krwi w miejscu znalezienia zwłok, powstaje podejrzenie, że śmierć nastąpiła gdzie indziej, a potem ciało przewieziono tam, gdzie je znaleziono...

„Bezpodstawne były twierdzenia dziennikarza BBC” – stwierdza dalej raport lorda Huttona – „że Tony Blair prawdopodobnie wiedział, że zagrożenie iracką bronią masowego rażenia było fikcją, bowiem David Kelly nie mógł mu tego powiedzieć”. Sęk w tym, że sam David Kelly nie może tego po-

twierdzić, bo szybko zszedł z tego świata.

Pierwsze ankiety pokazują, że 75% ludzi na wyspach jest zdania, że raport lorda Huttona mija się z prawdą. „Establishment zwiera szeregi i tuszuje aferę!” – wołają czołówki gazet londyńskich.

Wielu podkreśla, że prezes Rady gubernatorów oraz Dyrektor Generalny BBC podali się do dymisji, bo tego wymagają reguły gry w państwie prawa, ale nie dowodzi to bynajmniej winy korporacji, która cieszy się ogromnym zaufaniem społeczeństwa, daleko większym, niż politycy. Wielkie wzburzenie panuje w BBC. Kilka tysięcy pracowników korporacji złożyło się z własnych pieniędzy na 4-stronicowe ogłoszenie w dzienniku Daily Telegraph protestujące przeciwko naciskom na BBC i solidaryzujące się ze stanowiskiem Dyrektora Generalnego, krytykującego rząd i raport lorda Huttona. Przed siedzibą premiera na Downing Street demonstranci spalili egzemplarze fałszywego – wg nich – raportu lorda Huttona.

Sprawa rzekomego zagrożenia bronią masowego rażenia ze strony Saddama Husejna w ciągu 45 minut, użyta przez Tony Blaira jako pretekst do ataku na Irak, od której wyjaśnienia uchylił się lord Hutton, nie może pozostać w stanie zawieszenia i wymaga odrębnego śledztwa – rozlegają się zewsząd głosy społeczeństwa brytyjskiego.

Również w samym Iraku panują podobne poglądy. W korespondencji z Bagdadu dziennikarze Timesa – Stephen Farrel oraz Catherine Phillip – piszą, że w Iraku „praktycznie nikt nie wierzy, że USA i Wielka Brytania dokonały inwazji na Irak, aby znaleźć tam broń nuklearną, chemiczną i biologiczną [bowiem] „siłę napędową stanowił Izrael, ropa naftowa oraz imperializm ekonomiczny”. Dziennikarze cytują irackiego lekarza z Bagdadu: „Dość tych kłamstw o broni masowego rażenia. Nie jesteśmy analfabetami i nie róbcie z nas idiotów”. (tdm) ■

Here is the list from a 1994 U.S. Senate Report of the chemical agents we allowed U.S. corporations to sell to Saddam Hussein between 1985 and 1990. We gave Saddam:

- **Bacillus Anthracis:** Anthrax is an often fatal infectious disease due to ingestion of spores. It begins abruptly with high fever, difficulty in breathing, and chest pain. The disease eventually results in septicemia (blood poisoning), and the mortality rate is high. Once septicemia is advanced, antibiotic therapy may prove useless, probably because the exotoxins remain, despite the death of the bacteria.
- **Clostridium Botulinum:** A bacterial source of botulinum toxin, which causes vomiting, constipation, thirst, general weakness, headache, fever, dizziness, double vision, dilation of the pupils, and paralysis of the muscles involving swallowing. It is often fatal.
- **Histoplasma Capsulatum:** Causes a disease superficially resembling tuberculosis that may cause pneumonia, enlargement of the liver and spleen, anemia, an influenza-like illness, and an acute inflammatory skin disease marked by tender red nodules, usually on the shins. Re-activated infection usually involves the lungs, the brain, spinal membranes, heart, peritoneum, and the adrenals.
- **Brucella Melitensis:** A bacteria that can cause chronic fatigue, loss of appetite, profuse sweating when at rest, pain in joints and muscles, insomnia, nausea, and damage to major organs.
- **Clostridium Perfringens:** A highly toxic bacteria that causes gas gangrene. The bacteria produce toxins that move along muscle bundles in the body, killing cells and producing necrotic tissue that is then favorable for further growth of the bacteria itself. Eventually, these toxins and bacteria enter the bloodstream and cause a systemic illness.

In addition, several shipments of *Escherichia coli* (*E. coli*) and genetic materials, as well as human and bacterial DNA, were shipped directly to the Iraq Atomic Energy Commission.

Records of U.S. corporate sales of biological material to Iraq before 1985 were "not available." The Senate report also noted, "These exported biological materials were not attenuated or weakened and were capable of reproduction." The first two, anthrax and botulinum, were the cornerstone of Iraq's biological weapons program, all of it made wonderfully possible by the United States of America.

*Quoted from:
Dude, where is my country
by Michael Moore
The current No. 1 bestseller in the UK*

"Zaleją nas Cyganie"

Wmiarę jak zbliża się majowy termin poszerzenia Unii Europejskiej, w mediach angielskich coraz więcej rozważań, że Wielką Brytanię, która jako jedyna z dużych krajów piętnastki, nie wprowadziła żadnych ograniczeń, zaleje biedota wschodnioeuropejska, zwłaszcza Cyganie.

Londyński dziennik *Daily Express* z 20 bm. wielką czołówką woła, że 1,6 miliona Cyganów ze Słowacji, Czech i Polski już szykuje się do inwazji na wyspy.

„Ruszmy przy pierwszej okazji” – cytuje gazeta Cygana ze Słowacji Frantiska Polakowicka – „ponieważ w Anglii wszyscy mieszkają w dużych domach, jeżdżą dużymi samochodami i mają dobre jedzenie. Jak nie będzie pracy to dostaniemy zasiłki”.

Władze brytyjskie, które już od lat mają problemy z napływem Cyganów z Europy Wschodniej, przygotowują wielką kampanię propagandową w nowych krajach członkowskich pokazującą, że w Anglii pieniądze bynajmniej nie leżą na ulicy.

Przed paroma laty Brytyjczycy wprowadzili nawet kontrolę paszportową w Pradze, ale jeden z czeskich reporterów telewizji przyćmił sobie twarz i Anglicy odmówili mu wjazdu. Zrobił się szum, że to są rasistowskie praktyki i kontrolę graniczną w Pradze szybko zlikwidowano, zresztą Cyganie zaczęli latać do Anglii przez kraje trzecie.

W angielskich gazetach bulwarowych od dawna pełno reportaży o Cyganach, którzy występują w Anglii o azyl „bo są prześladowani w Czechach”, co jednak nie przeszkadza im w weekendowych wypadach do „prześladowców” w Pradze na prywatne leczenie „bo tam taniej”.

„Rząd brytyjski przyznaje po cichu, że nie poradzi sobie z ogromną inwazją Cyganów” – woła dwa dni później na czołówce ten sam *Daily Express* dodając, że oficjalnie władze stale podkreślają korzyści z napływu imigrantów z Europy Wschodniej po poszerzeniu Unii Europejskiej, ale obecnie „wpadły w panikę i przygotowały środki nadzwyczajne”, przewidujące wprowadzenie restrykcji na wypadek, gdyby sytuacja miała się wymknąć spod kontroli.

„Zmasowana inwazja biednych Cyganów może doprowadzić do katastrofy gospodarczej kraju” – dodaje gazeta podkreślając, że rozbudowany system pomocy społecznej i zasiłków stanie się niewątpliwie magnesem dla biedoty ze Wschodniej Europy. Dziennik podaje wyniki własnego sondażu: 98 procent ankietowanych (17 tysięcy osób) opowiedziało się przeciwko wpuszczaniu Cyganów do Wielkiej Brytanii.

W komentarzu redakcyjnym *Daily Express* pisze, że rząd brytyjski powinien pójść śladami Niemiec oraz Francji i wprowadzić restrykcje dla obywateli nowych krajów członkowskich już teraz, bo „w maju jak się już wszyscy tu zwałą będzie za późno”.

Rząd brytyjski oferuje przybyšom z Europy Wschodniej taki sam dostęp do pracy, zasiłków opieki społecznej, służby zdrowia i szkolnictwa jak obywatelom brytyjskim, pod warunkiem wykażą się zamiarem pozostania w kraju na stałe.

„Wielka Brytania ma dynamicznie rozwijającą się gospodarkę, która potrzebuje ludzi do pracy. W tej sytuacji logiczne jest, aby umożliwić ludziom pracę, którzy płacić będą podatki - stwierdził rzecznik rządu brytyjskiego dodając, że „jeżeli wbrew wszelkim przewidywaniom nastąpi faktycznie wielki napływ ludzi stanowiący realne zagrożenie na rynku pracy, będziemy w stanie wprowadzić ograniczenia”. (de,m) ■

Opowieść z życia wyższych sfer w odcinkach

KARIERA LORDA BLACKA

Saga lorda Blacka i batalia o stary dziennik angielski Daily Telegraph zaczynają układać się w serial w odcinkach, z tym, że akcja toczy się bardziej wartko niż w niejednej polskiej telenoweli...

Odcinek kolejny: Klincz

Streszczenie poprzednich odcinków.

Przybyły z Kanady Conrad Black otrzymuje w Anglii tytuł lorda. Jego druga żona, Barbara Amiel, dla której Black jest czwartym mężem, ma słabość do przepychu, wspaniałych rezydencji, wykwintnych strojów i ekskluzywnej biżuterii.

Dla spełnienia jej zachcianek, które obejmują również jej stałą rubrykę w dzienniku Daily Telegraph, który mąż jej kupił, lord Black – jak twierdzą pozostali akcjonariusze – wyjmując po cichu z holdingu prasowego Hollingera setki milionów dolarów, co jednak wychodzi na jaw i wywołuje skandal.

Magnat prasowy Conrad Black, obecnie już Lord Black, jest ponadto właścicielem w USA gazety Chicago Sun Times, a w Izraelu dziennika Jerusalem Post.

Pisma imperium prasowego Blacka reprezentują interesy tak zwanych neokonserwatystów, którzy skupieni są w waszyngtońskim Center for Foreign Policy Research, gdzie po wyjeździe z Polski znalazł natychmiast zatrudnienie Radek Sikorski (b. v-minister spraw zagranicznych i b. v-minister obrony Polski).

Idąc ich wskazaniem, pisma lorda Blacka ostro krytykują ONZ oraz nawołują do rozprawienia się z Syrią i innymi krajami, które według nich są wrogami Izraela.

Na liście dyrektorów i współpracowników są – między innymi – Henry Kissinger (były amerykański sekretarz stanu), David Frum (do niedawna autor przemówień prezydenta Busha), Richard Perle (do niedawna szef doradców Pentagonu) oraz Alfred Taubman (obecnie w więzieniu za nadużycia finansowe).

Na łamach Daily Telegrapha często goścżą: Paul Wolfowitz, obecny z-ca sekretarza obrony USA, oraz Anne Apple-

baum (żona Radka Sikorskiego, którego zaakceptowaną już przez prezydenta Kwaśniewskiego kandydaturę na ambasadora Polski w Brukseli utracił po dojeździe do władzy rząd Leszka Millera).

Ale czołową postacią dziennika Daily Telegraph staje się sama Barbara Amiel, której ulubionym powiedzeniem jest, że z „Arabami nie warto zawierać żadnych układów, bo nie są warte papieru, na jakim zostały napisane”. Barbara uwielbia działalność publicystyczną. Wraz ze swą koleżanką Anne Applebaum rozprawiają się bez pardonu na łamach Daily Telegraph z wrogami Izraela i prezydenta Busha.

Barbara to dusza stołecznego towarzystwa. Na przyjęciach, na których towarzyszy jej nieodłącznie mąż lord Black bywają najznakomitsi przedstawiciele londyńskiego high life'u.

Umie wykorzystywać swe wpływy. Spowodowała odwołanie z Londynu francuskiego ambasadora, który na przyjęciu u niej nieopatrznie nazwał Izrael „that little shitty country”, którego postępowanie może wywołać III Wojnę Światową.

W prasie można znaleźć całostronicowe opisy przepychu w 4 wspaniałych rezydencjach ze służbą w Toronto, Londynie, Nowym Jorku i na Florydzie oraz wartych miliony dolarów kolekcji haute couture i ekskluzywnej biżuterii.

Akcjonariusze Hollingera nabrali jednak w końcu podejrzeń, że lord Black zbyt obficie czerpie z kasy spółki na własne potrzeby i wytoczyli mu szereg procesów o zwrot pieniędzy, których obecnie brakuje w bilansie.

A teraz odcinek bieżący.

Do skóry Blackowi dobiera się groźna amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełdy (Securities and Exchange Commission), ale lord decyduje się na sensacyjny i ryzykowny krok odmowy zeznań zaświadczając się Piątą Poprawką do Konstytucji USA.

Chcąc wypłacić się z długów, lord Black sprzedaje na boku firmę dwu tajemniczym angielskim bliźniakom Barclay, mieszkającym na prywatnej wyspie w Kanale La Manche, za marne 500 milio-

nów dolarów. Dyrekcja Hollingera uważa wprawdzie, że firma jest warta więcej, ale lord Black sprytnie blokuje działania dyrektorów zmierzające do unieważnienia transakcji.

W tej sytuacji zbuntowani dyrektorzy wypuszczają nowe akcje, aby zminimalizować siłę głosów lorda Blacka, zaś amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełdy zastanawia się, czy Black nie dopuścił się obrazy sądu naruszając ustalenia wcześniejszego nakazu sądowego (injunction), co już pachnie kryminałem.

Daily Telegraph ma też na swym karku poważny proces o zniesławienie, wytoczony przez deputowanego do Izby Gmin, któremu Daily Telegraph publicznie zarzucił przyjmowanie pieniędzy od dyktatora irackiego Saddama Husejna.

Komu jak komu, ale to właśnie reporterowi tej gazety udało się, po wejściu do spalonego gmachu irackiego MSZ, znaleźć w zgłiszczach nietkniętą teczkę z materiałami, z których ma wynikać, że sprzeciwiający się atakowi na Irak poseł laburzystowski George Galloway otrzymał od Saddama Husejna kwotę 375 tysięcy funtów „za swe usługi”.

Podobne „dokumenty” wydrukował również bostoński Christian Science Monitor, ale zaraz ogłosił publiczne przeproszenie, że padł ofiarą oszustwa. Daily Telegraph upiera się jednak, że jego materiały są autentyczne i w tej sytuacji Galloway wytoczył mu proces o zniesławienie

Ciąg dalszy niewątpliwie nastąpi. (m) ■

“The net result of the War on Terror is more war and more terror”.

Gareth Evans, the former Australian Foreign Minister and head of the International Crisis Group think tank, speaking at the opening session of the world economic forum in Davos, Switzerland on January 22, 2004.

MONITOR

International Edition

“Wszyscy żyjemy pod tym samym niebem, ale nie każdy z nas widzi ten sam horyzont” (Konrad Adenauer)

WIDMO TOTALNEJ KLĘSKI

Wasalny stosunek prezydenta Kwaśniewskiego wobec prezydenta Busha i kierujących nim jak manekinem neokonserwatystów zaczyna przekładać się dla Polski na widmo totalnej klęski politycznej i gospodarczej.

1. Już w tej chwili jest jasne, że awantura iracka przeciągnie się na lata. Oprócz hańby moralnej za wplątanie kraju do agresywnej wojny, sprzecznej z podstawowymi zasadami współczesnego prawa międzynarodowego i wbrew woli polskiego społeczeństwa, dochodzą poważne koszty finansowe oraz kompromitacja wynikająca z powtarzania przez prezydenta Kwaśniewskiego jak papuga za prezydentem Bushem absurdalnych zarzutów o „irackiej broni masowego rażenia” jako pretekstu do ataku.

2. Wobec powszechnych drwin na świecie oraz co świątelszych ludzi w Polsce (Jan Nowak-Jeziorański), że „Polska walczy w I raku za frajer”, prezydent Kwaśniewski usiłował „straszyć” Amerykę (!!!) akcjami odwetowymi (!!!), jeżeli USA nie odwdzięczą się za wasalne usługi znosząc chociażby wizy dla Polaków. Akcję podjęto akurat w momencie, kiedy USA wprowadziły wizy dla Anglików...

3. Zakup (w podejrzanych okolicznościach co do uczciwości przetargu) amerykańskiego samolotu F-16 nie przyniósł spodziewanego „offsetu”, czyli amerykańskich inwestycji w Polsce.

4. Zadziwiające inne zakupy zbrojeniowe, zwłaszcza wydanie z dziurawego budżetu półtora miliarda (!) złotych na rakiety przeciwpancerne Raphael z Izraela (czy Polska szykuje się do bitwy pancernej z Rosją?).

5. Wejście do Unii Europejskiej na dyskryminacyjnych warunkach nie przyniesie ulgi, bo-

wiem Polska – wg zgodnych wyliczeń – przez najbliższe lata, zamiast osiągać z członkostwa korzyści materialne, będzie płatnikiem netto do kasy europejskiej. Wobec rozbijackiej roboty polskich władz spod znaku SLD, dzięki którym Polskę nazywa się na Zachodzie powszechnie już nie tylko amerykańskim koniem, ale wręcz osłem trojańskim (bo nie umie patrzeć na własne interesy), na życliwość głównych partnerów unijnych nie ma co liczyć. Popsute stosunki na zachodzie.

6. Zantagonizowanie Rosji nieprzyjaznymi gestami na przestrzeni ostatnich 14 lat (wydalenie dyplomatów rosyjskich, ciągłe napastliwe artykuły w dyspozycyjnej prasie w Polsce), w wyniku czego Polska utraciła (i nadal traci) kontrakty idące w miliardy dolarów na lukratywnym rynku rosyjskim. Popsute stosunki na wschodzie.

7. Dalszy tragiczny wzrost bezrobocia sięgający już 20%, zwłaszcza wśród młodzieży, która zaczyna masowo emigrować. Dla porównania, w czasie wielkiego kryzysu lat dwudziestych, kiedy na ulicach miast amerykańskich stały garkuchnie z gorącymi posiłkami, bezrobocie sięgało 18%.

8. Pewne ożywienie gospodarcze w Polsce jest głównie wynikiem wzrostu wartości euro wobec złotego, co spowodowało potaniecie polskich towarów i w konsekwencji wzrost polskiego eksportu do Unii Europejskiej. Ewenement ten stanowi dowód, że ten sam efekt (obniżenie kursu złotego i poprawę gospodarczą) można było osiągnąć dużo wcześniej obniżeniem stopy procentowej, czemu konsekwentnie sprzeciwiał się Leszek Balcerowicz, „agent obcego kapitału” – jak go nazwał profesor Grzegorz Kołodko.

Wobec nachalnej propagandy sukcesu polskojęzycznych mediów (szacuje się, że ok. 80% prasy w Polsce znajduje się w obcych rękach), tylko niewielu ludzi świadomych jest istniejącego stanu rzeczy i z najwyższym niepokojem patrzy na najbliższą przyszłość. (m) ■

◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY |

Polski Internet 1.1.04

Socjalizm - tak, wypaczenia nie !

Strajki w sierpniu 1980 roku odbywały się pod hasłem - socjalizm tak, wypaczenia nie. Ludzie pracy nie chcieli kapitalizmu. Socjalizm zapewniał im bowiem prawa i przywileje socjalne o jakich społeczeństwa zachodnie mogły tylko marzyć: zapewnienie zatrudnienia, opieki lekarskiej, bezpłatnej oświaty na wszystkich szczeblach nauczania, wczasy, kolonie dla dzieci, sanatoria, długie urlopy macierzyńskie ...

Oczywiście było bardzo wiele błędów i rażących odstępstw do wyznaczonych celów, nadużyć, nieuczciwości, obłud, ograniczenie swobód demokratycznych. Te odstępstwa wynikały z negatywnego doboru ludzi na kierownicze stanowiska wszystkich szczebli. Po prostu działała, podobnie jak po sierpniu 1980 roku, selekcja negatywna wyrażająca się hasłem - mierny, mierny ale wierny.

Ludzie, którzy pod koniec lat 80-tych rządili Polską, nie potrafili i nie chcieli budować socjalizmu, tak jak i posierpniowi liderzy nie potrafili zbudować uczłowieczonego kapitalizmu. Zresztą byli to tak samo bezideowi ludzie.

Członkom partii postpezetperowskich czyni się zaszczyt nazywając ich komunistami. Po prostu ich ideologią było sprawowanie władzy, nie ważne pod jakim szyldem. Byli marksistami, komunistami, ateistami, bo to stanowiło legitymacje do sprawowania władzy.

Kiedy mandat do jej posiadania zmienił się to stali się socjaldemokratami, liberałami, nawróconymi katolickimi neofitami, a faktycznie sprzedajnymi karierowiczami. Z fanatycznych piewców komunistów stali się gorliwymi krzewicielami ideologii kapitalistycznej. Gdyby jednak powrócił system socjalistyczny, to ci ludzie znów staraliby się jemu przewodzić, tłumacząc zmianę swojej nowej reorientacji prawami polityki. (...)
(~dr Leszek Skonka,
2004-01-01 02:31:24)

****

Independent (London)

Unfit for the job*(not published)*

Sir. The resignation of the US weapons inspector David Keys confirms what eve-

ryone in their right mind knew from the very outset, namely that Iraq, a third world country, did not have any capability to "attack the UK with weapons of mass destruction within 45 minutes". If Tony Blair sincerely believed in such absurd allegations, he is simply too dumb and unfit for the job, the more so if he knowingly lied to the electorate.

Yours truly,
Les Masznicz
Jan 24, 2004

****

Independent (London) Jan 24, 2004

Missing weapons

Sir: If the student Samantha Marson faces jail for making a false declaration regarding non-existent bombs, where does that place our esteemed leader and his pal President Bush?

Janusz Tyszkiewicz
Berkhamsted, Hertfordshire

****

The Times (London) Jan 30,2004

I don't believe it

HOW quaint. A retired judge who believes that politicians, while fighting for their positions, will tell the truth, the whole truth and nothing but the truth, particularly when they are not under oath.
Michael S. Brennan,

****

The Times (London) Jan 30,2004

Back the Beeb

I AM appalled at the Hutton report and the way it has seriously criticised the BBC, while letting the Government off scot-free. This seems a total travesty of justice, and looks like a stitch-up to me.

Now that it is widely acknowledged that there are no weapons of mass destruction and probably have not been for many years, this report beggars belief.

The BBC needs all the support it can get. Please give it the backing it deserves.

And please could you also get some real debate going about the real cause of Britain's entry into the war, which of course was to attempt to gain secure oil supplies over the coming years.

Sarah Clayton,

****

The Times (London) Jan 30,2004

The wrong colour

I REMEMBER both listening and reading about the comments and testimony given to Lord Hutton over the past few months. At times, the evidence was pretty damning as far as the Government was concerned. That it can come out of this looking so white is beyond belief. It stinks. I believe that the public will recognise this for what it is.

Martin Booth

The Times (London) Jan 30,2004

Diversionary tactics

LIKE thousands of others, I think the Hutton inquiry was a totally unnecessary diversion from the basic question of why this country went to war against Iraq on the false premise that Saddam Hussein had weapons of mass destruction that threatened the UK.

The Government clearly stated that within 45 minutes weapons of mass destruction could be made ready for use. This was reported to mean, either with the complicity of or without contradiction by the Government, that our bases in Cyprus and beyond were probable targets. With hindsight it would seem that this report was based on false or incompetent intelligence.

The purpose of the inquiry was related to the events leading to the death of David Kelly, and a great deal of sympathy has been expressed by politicians to Dr Kelly's family. Is it not time for more regrets to be expressed to the relatives of the hundreds of British servicemen, and the many of thousands of innocent Iraqi men, women and children maimed and killed as result of this war?

It must be remembered that Lord Hutton was appointed by Tony Blair. He has done a good whitewash job for the Government.

William P. Smith,
Reading

****

The Times (London) Jan 30,2004

Unhealthy precedent

SOMEONE, either the Government or the security services, has made a gigantic mistake. Who was it? The Hutton inquiry is merely a sideshow upon which the

(Continued on page 10)

◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY |

(Continued from page 9)

Government has cleverly managed to shine the spotlight.

Leaving this main question unanswered sets a precedent that war can be acceptably waged on the basis of faulty evidence, executive opinion and against the wishes of a substantial proportion of the public. (...)

Tim Gocher,

* * * *

The Times (London) Jan 30, 2004

Persil whiteness

PETER BROOKES'S brilliant cartoon says more in a few strokes of a pen than any written word. (...) The judge presided over a whitewash beyond belief.

Michael Fishman,
London N2

* * * *

The Daily Telegraph (London) Jan 31, 2004
What happened to Dr Kelly's blood?

Sir, As a retired pathologist, I have been dismayed by the lack of information on the precise circumstances of the discovery of Dr David Kelly's body.

It is claimed that the major cause of death was blood loss from a severed wrist artery, possibly complicated by the ingestion of an unstated number of co-proxamol tablets.

An adult human body contains about 10 pints of blood, of which about half has to be lost to cause death. Anybody who has seen five pints of blood spurted forcefully out of a severed artery will know that there is one hell of a mess.

The two searchers who found the body did not even notice that Kelly had incised his wrist with a knife. The two paramedics who arrived at the scene later apparently stated that there was remarkably little blood around the body.

Something, somewhere is seriously wrong. Either Dr Kelly did not die of blood loss or it occurred at some place distant from where the body was found. It is, of course, possible that blood was spattered everywhere, which four witnesses failed to notice.

A coroner has the power of subpoena, witnesses give testimony under oath and a jury is usually involved. Lord Hutton was denied these requirements for his inquiry.

Dr A. Peter Fletcher,
Halstead, Essex

■

„BBC dobrze zrobiło, że poinformowało społeczeństwo o wątpliwościach ekspertów i wywiadu brytyjskiego co do owej fikcyjnej irackiej broni masowego rażenia” – powiedział 28 bm. w telewizji znany publicysta i były poseł do Izby Gmin Matthew Parris.

„Mniejsza o dobór takich czy innych słów, których dzisiaj już nikt dokładnie nie pamięta, ale ważne jest, że BBC przekazało wiadomość, że coś tu nie jest w porządku. I na tym polega rola BBC, które bynajmniej nie naraziło na szwank swej wiarygodności, a wręcz przeciwnie – jeszcze ją umocniło” – dodał. (t,m) ■

Broń, której nie było

Zanim Condoleeza Rice, doradca Białego Domu ds. bezpieczeństwa narodowego, a zaraz po niej sam prezydent Bush, złożyli 29 bm. oświadczenia, że w momencie ataku na Irak, kraj ten nie miał broni masowego rażenia, w mediach angielskich pojawiła się na ten temat wyraźnie „sponsorowana” przez kogo trzeba nowa wersja wydarzeń.

Otóż – wg tego najnowszego scenariusza – okazuje się, że wszystkiemu winni są chciwi na pieniądze i zaszczyty naukowcy iraccy, którzy wywiedli w pole nie tylko potężne wywiady USA i Wielkiej Brytanii, ale nawet samego Saddama Husejna, który był przekonany, że taką broń faktycznie posiada.

Postępując się metodami – jak głosi ta wersja – „znanymi nawet ucz-

niom szkoły średniej” wyprodukowali niewielką ilość materiału rozszczepialnego, z którego – jak powiedzieli irackiemu dyktatorowi – można produkować broń nuklearną. Wdzięczny Saddam Husejn obsypał ich za to pieniędzmi, samochodami i innymi dobrami materialnymi.

W tej sytuacji jedynym, który nadal świącie wierzy – a ściśle biorąc mówi, że wierzy – w iracką broń masowej zagłady, jest premier Wielkiej Brytanii Tony Blair, zaś koalicjanci i wasale z prezydentem Kwaśniewskim na czele, którzy – jak to ktoś ironicznie zauważył – ochoczo wciągnęli swe kraje do wojny, udają, że ta sprawa ich w ogóle nie dotyczy i nie zabierają głosu oczekując z wyraźnym niepokojem na kolejne wersje wydarzeń. (p,m) ■

The truth is Britain was tricked into going to war

CLARE SHORT

Tony Blair is a very lucky man. Lord Hutton has completely acquitted him of the criticism that the September dossier was improperly influenced by political pressure — unless it was “subconsciously influenced” by the desire to please the Prime Minister on the part of John Scarlett and the Joint Intelligence Committee.

There was unsurprisingly jubilation in government quarters at Lord Hutton’s conclusions. But it will not be the final word on many of the big questions of how we got to war in Iraq. If we step back from the detail of Lord Hutton’s findings, we should ask whether it is right to treat one broadcast at 6.07am on the *Today* programme, after the conflict in Iraq was over, as of equal significance to a dossier that was made available to the public by the Government in order to make the case for war.

It seems to me — despite Lord Hutton’s careful findings — that it remains the case that the Gilligan story was basically true, reflected what David Kelly said to him, and that Andrew Gilligan is guilty of nothing more than sloppy wording when he said that the Government inserted the 45-minutes figure probably “knowing it to be wrong”. The problem with Lord Hutton’s findings is that the whole world now knows that the dossier was inaccurate.

We know from evidence given to Lord Hutton himself that the 45-minutes claim was provided by one source who had reason to try to influence British thinking. We also know that the source claimed only that chemical weapons, only capable of being used on a battlefield within Iraq, *might* be made available within 45 minutes of an order to prepare them, and that the thinking of the intelligence agencies was that Saddam Hussein might use such weapons only if attacked.

We have only to look at the press reports the day after the dossier was pub-

lished to understand the way in which the PR operation led by Alastair Campbell was exaggerating the threat to Britain from Iraq’s WMD.

In recent statements the Prime Minister has rested his case — that there were WMD — on the intelligence he received. But the truth is that the intelligence was exaggerated. The intelligence agencies thought that Iraq had chemical and biological programmes and probably some capacity to use some chemical weapons within Iraq. The continuing failure to find any WMD confirms that they were wrong in that assessment. But there is no doubt that the intelligence was exaggerated for political reasons. This issue is causing enormous controversy in the US and it has been repeatedly made clear by former security services staff in the US and Australia that the intelligence was exaggerated in order to make the case for war.

But behind all this, and the tragedy, which befell Dr Kelly, lie the big questions on which the Hutton report does not comment. It is still clear that our Prime Minister committed himself to support a US war in Iraq before the summer of 2002. He therefore lost the leverage that Britain could have exer-

“The Gilligan story was basically true”. ■

cised to persuade the US that, since there was no imminent threat from Iraq, we should start with implementing the road map to Palestinian statehood.

He should also have insisted that we should work through the UN and exhaust all possible means before resorting to war. This was the proud role Britain could have played — acting as a bridge between the US and Europe and helping to end the central cause of division and bitterness in the Middle East.

Instead it remains the case that the Prime Minister promised us that there

would be war only if authorised by a second UN resolution. But he had also promised the US we would be with them. When the Security Council would not support war before Hans Blix had completed his work, he excused his failure to keep his promise on the second resolution by misleading us on the French position. In fact, President Chirac said he would veto any resolution at that time, but would support a resolution authorising war if Dr Blix’s efforts failed. Instead we were repeatedly told that the French had said they would veto *any* second resolution.

On top of all this, the Prime Minister promised a UN mandate for the reconstruction of Iraq. But when the US refused to allow the UN its proper role in bringing into being an interim Iraqi government, the Prime Minister gave in again and thus failed to legitimise and internationalise the reconstruction process.

(...)

Lord Hutton does not deal with the big question of whether the Prime Minister was less than honest with his country on the road to war. I am afraid it remains my conclusion that through a series of deceits, half truths, and omissions, the

Prime Minister got the UK into a war in support of America which has strengthened al-Qaeda, further destabilised the Middle East and increased the suffering of the people of Iraq.

I have no doubt that the Prime Minister thought he was doing the right thing and still thinks he did the right thing by going to war. The question remains whether it is acceptable for a Prime Minister to be economical with the truth when committing the country to war.

Clare Short was International Development Secretary in the Blair Cabinet from 1997 to 2003

(t,m) ■

Londyński Dziennik Polski w nowej szacie

Wolni strzelcy (bez żołnierza)

Wydawany w Londynie nieprzerwanie od początku II Wojny Światowej Dziennik Polski i Dziennik Żołnierza, bo tak brzmi jego pełna nazwa, o wspaniałej przeszłości pochodni wolności w czasach okupacji hitlerowskiej, później PRL. ukazał się w poniedziałek (12 bm.) w nowej atrakcyjnej szacie graficznej i pod nowym kolorowym tytułem.

Wielu czytelników niemile jednak zaskoczyło odcięcie się od tradycji poprzez usunięcie z winiety tytułowej słów „Dziennik Żołnierza”, przy czym redakcja zapewnia, że „od dzisiaj Dziennik Polski będzie gazetą dla wszystkich”, wyraźnie adresując te słowa do nowych polskich przybyszów, których liczbę już teraz szacuje się nawet na paręset tysięcy (dla porównania – nowych Rosjan w Londynie jest około ćwierć miliona).

W Londynie pojawiło się ostatnio kilka łatwo redagowanych kolorowych periodyków polskich na kredowym papierze wydawanych przez nowych inwestorów z Polski. Są to magazyny Polish Express, Goniec Polski oraz Alternatywy, rozprowadzane bezpłatnie, dzięki czemu zabrały Dziennikowi wiele ogłoszeń, które też niemal wyłącznie wypełniają ich szpalty.

W tej sytuacji Dziennik podejmuje dramatyczną próbę utrzymania się na powierzchni po ciągu nieprzerwanych strat, które zmusiły go do sprzedania na pokry-

cie długów własnego budynku w Londynie i własnej drukarni nad morzem. W nowej szacie ma 12-16 stron, z czego 2-4 w kolorze, co – wg fachowców – podraża ponad dwukrotnie koszt druku.

Przyjęto formę magazynową, dla każdego coś miłego. Duża czcionka, jedna strona na bieżące wiadomości z Polski, jedna poświęcona na informacje z Wielkiej Brytanii, podawane często za Polską Agencją Prasową (sic!), bo to „pewne” i nie grozi jakąś wpadką. Kuchnia, krzyżówka itp.

Zmiana formatu nastąpiła, jak to zwykle bywa w amatorsko prowadzonych polskich firmach, bez przeprowadzenia profesjonalnych badań rynkowych. Trudno więc ocenić, czy inwestycja umożliwi wydobyć się ze stale rosnącego deficytu, czy też jeszcze go pogłębi.

Dziennik kosztuje już teraz 60 pensów, a więc jest droższy od wszystkich gazet angielskich (z wyjątkiem Financial Times, który kosztuje całego funta), liczących po kilkadziesiąt stron.

W Londynie mówi się, że nad londyńską mutacją zastanawiała się warszawska Gazeta Wyborcza, ale po analizie uznała, że nie ma tu rynku na rentowną gazetę codzienną.

Zdaniem specjalistów wydawniczych, Dziennikowi Polskiemu, uważającemu się za organ emigracji niepodległościowej, brak zarówno klarownej koncepcji pisma,

biznes planu jak i fachowych dziennikarzy, za to nie brakuje mu cenzorów oraz strategów, którzy plasują to pismo polonijne w jakimś nierzeczywistym świecie („time warp” – jak określa ich młode pokolenie), i którzy nie są w stanie pojąć ani skomplikowanej współczesnej polskiej rzeczywistości politycznej i gospodarczej (choć ciągle się na jej temat wypowiadają), ani zasad rzetelnego dziennikarstwa, które mają pod bokiem w państwie prawa, jakim jest Wielka Brytania.

Dziennik Polski systematycznie opluwa Organizację Narodów Zjednoczonych oraz personalnie przywódców Francji i Niemiec, za to, że ośmielili przeciwstawić się żądaniom otaczających prezydenta Busha neokonserwatystów i odmówili przyłączenia się do ataku na Irak.

W społeczeństwie polskim w Anglii jest wiele osób, które mimo przebywania na wyspie już kilkadziesiąt lat, nie opanowały należycie języka angielskiego i dla których Dziennik Polski jest nadal jedynym źródłem (spaczonej) wiedzy o świecie.

Następujący anons powtarza się w ostatnich dniach: „Dziennik Polski poszukuje dziennikarzy gotowych pracować na zasadzie wolnego strzelca. Znajomość angielskiego niekonieczna”. Pewnie. Po co... jeszcze by się mogli czegoś nauczyć.

LESZEK DOMAŃSKI ■

MONITOR is an independent international news monthly published by Elamco Limited, 71 Avalon Road, London W13 0BB. Archive copies in Adobe Acrobat 5.0 PDF format are available free of charge from our website at:
www.elamco.strayduck.com

Subscribers receive their copies by email on the day of publication. Archive copies are available a week later. A single copy by subscription is £1 or €1.50 or \$1.50. Please order your subscription in 10-issue intervals (min 20 issues) and make your cheques payable to Elamco Ltd. Remember: Monitor is YOUR paper. It cannot exist without YOUR support.

our email address

elamco@dsl.pipex.com

nasz adres email

MONITOR to niezależny miesięcznik informacyjny poświęcony sprawom międzynarodowym w polskim kontekście i wydawany przez spółkę prawa angielskiego Elamco Ltd, 71 Avalon Road, London W13 0BB. Kopie archiwalne dostępne są bezpłatnie z naszej witryny internetowej pod adresem:

www.elamco.strayduck.com

Prenumeratorzy otrzymują swój egzemplarz emailem w dniu publikacji (zwykle w niedzielę), zaś kopie archiwalne umieszczane są na naszej witrynie internetowej tydzień później. Pojedynczy egzemplarz w subskrypcji kosztuje £1 lub €1,50 lub \$1,50. Prosimy składać zamówienia na prenumeratę czekiem wystawionym na Elamco Ltd w odcinkach co 10 numerów (min. 20 numerów). Pamiętaj: Monitor to TWOJE pismo. Bez TWEGO wsparcia istnieć nie będzie.